

LLAPIS i... acció!

Roser Capdevila dibuixa

Espai Santa Caterina

Exposició

del 27 de maig al 18 de gener de 2015

Espai Santa Caterina

Passatge Aristides Maillol, s/n (edifici Generalitat)

17002 Girona

www.espaisantacaterina.cat

012

gencat.cat*

Horari d'estiu

De l'1 de juny al 30 de setembre

De dimarts a dissabte, de 10 h a 19 h.

Horari d'hivern

De l'1 d'octubre al 31 de maig

De dimarts a dissabte, de 10 h a 18 h.

**Generalitat
de Catalunya**

Gràcies amics i amigues per haver fet possible aquesta exposició. Dibuixar és una de les passions de la meva vida, i compartir aquests espais íntims per primera vegada amb tots vosaltres ha estat una sensació fantàstica, que espero que també hàgiu sentit. Vosaltres sou el motor de bona part del que heu vist en aquesta mostra i, en conseqüència, també els protagonistes. Agafem un llapis i comencem a traçar la pròxima aventura!

Roser Capdevila

Índex

- 5 **Visites**
- 6 **Presentació**
- 7 **Contes exposats**
- 8 **Audiovisuals**
- 9 **Jocs**
- 10 **Àmbits de l'exposició**
- 23 **Qüestionari joc de pistes**

Visites

Aquesta guia s'adreça especialment a les escoles i aquells altres centres i entitats que estiguin interessats a organitzar, pel seu compte, visites en grup, amb el desig que els serveixi d'ajuda per preparar la visita.

Amb l'objectiu d'evitar la coincidència de grups en el mateix dia i hora, i facilitar la visita, recomanem als responsables d'aquests grups que us poseu prèviament en contacte amb l'Espai Santa Caterina, per telèfon o correu electrònic:

- **629 30 40 52**
de dilluns a divendres,
de 10 h a 19 h, excepte festius
- **espasantacaterina@gencat.cat**

Us agraïm la vostra col·laboració.

Aquesta pot ser una oportunitat esplèndida per descobrir una Roser Capdevila que va més enllà de les mundialment conegudes Tres Bessones.

Presentació

Catalunya ha donat grans figures de la il·lustració, entre les quals destaca Roser Capdevila i Valls (1939). La seva bibliografia comprèn més de tres-cents títols, publicats a diferents països. Ha estat traduïda del català a totes les llengües majoritàries.

El 2011 va fer donació de la seva obra a la Biblioteca Nacional de Catalunya: 3.500 il·lustracions originals i dibuixos.

La gran quantitat d'obra produïda en 25 anys de carrera la converteix en un prodigi editorial. Aquesta retrospectiva explica la seva lluita per crear un estil personal que avui és un referent.

La sèrie de dibuixos de Les Tres Bessones, per la qual és internacionalment coneguda, ha eclipsat sovint tot l'univers d'històries i personatges sorgits de la mà i del cap d'aquesta il·lustradora. Aquesta exposició ens endinsa en una Roser propera i alhora sorprenent que fa del dibuixar una manera de viure.

Contes exposats

5 contes exposats íntegrament

Català, castellà i anglès

Aïe, aïe, aïe, mes cheveux!

Text i il·lustracions de Roser Capdevila

Hachette Jeunesse

Primera edició de 1991

Volem una escola més gran!

Text de Mercè Company

Il·lustracions de Roser Capdevila

Editorial Planeta

Primera edició de 1988

La Cosidora

Text i il·lustracions de Roser Capdevila

Finalista del Premi Apel·les Mestres 1981

Ediciones Destino

Primera edició de 1982

Som Les Tres Bessones

Text de Mercè Company

Il·lustracions de Roser Capdevila

Editorial Arín. Primera edició de 1983

La Palmira fa música

Text i il·lustracions de Roser Capdevila

Editorial Gakken, Tokio

Primera edició de 1995

Audiovisuals

Les Tres Bessones i el taller de Gaudí
Capítol de la sèrie *Les Tres Bessones*,
a partir dels dibuixos originals de
Roser Capdevila. Produït per
Cromosoma i Televisió de Catalunya.

Bibliografia de Roser Capdevila
Helena Batet

My life
Joan Batet i Roser Capdevila

Entrevista a Roser Capdevila
Mercè Alsina

Cabaret
Jonathan Diaz i Marta Fornas

Jocs

Joc de pistes

Senyor Farrarons

El Sr. Farrarons, l'etern personatge secundari dels contes de la Roser, vol ser el protagonista de l'exposició. Però necessita ajuda! Amb el suport del qüestionari de pistes que trobareu en aquest mateix dossier, els nens i nenes podran anar descobrint el Sr. Farrarons, que s'ha camuflat dins els contes o entre els objectes de l'exposició.

Posteriorment, bé des de casa o bé a l'escola, i amb l'ajut del qüestionari que hagin omplert durant la visita, els nens i nenes podran resoldre el joc en el web www.brot72.com/ca/llapisiaccio i obtenir com a premi un retallable.

A més, també podran participar en el sorteig d'un facsímil d'una il·lustració, signat per Roser Capdevila.

Joc d'observació per als més petits

Els tres ratolins

En l'exposició la Roser hi ha amagat els tres ratolins que acompanyen a les tres bessones en tots els contes i audiovisuals.

- El ratolí que va a l'escola
- El ratolí músic
- El ratolí cuiner

Àmbits de l'exposició

- 01 Hola a tothom
- 02 Apunts d'infantesa
- 03 Neix una il·lustradora
- 04 Dibuint i bona lletra
- 05 Una experiència de conte
- 06 Un personatge, un retrat
- 07 Dibuint que es mouen
- 08 De portes endins
- 09 Un món -un munt-de cartrons
- 11 S'alça el teló
- 12 El Cabaret

01 Hola a tothom

La trajectòria de Roser Capdevila la situa com una de les il·lustradores més prolífiques i internacionals del país. Els mitjans s'han fet sempre ressò dels seus èxits i han fet arribar la seva personalitat forta, optimista i entusiasta al gran públic. D'aquesta manera, s'ha convertit en un personatge del nostre imaginari.

Al darrere del personatge mediàtic i popular hi ha una dona compromesa, que sempre ha donat resposta a les nombroses crides per col·laborar en projectes solidaris, com la col·laboració amb la Casa dels Xuklis i l'AFANOC (Associació de Familiars i Amics de Nens Oncològics de Catalunya).

L'estima de la gent l'ha feta protagonista de festes majors i populars. En els pregons, la Roser es presenta tal com és, amb els seus recursos de dibuixant i la seva passió per explicar històries. *La caixa de la Bruixa Avorrida*, el vídeo més antic del món, l'acompanya en moltes d'aquestes presentacions en directe.

Des dels primers contes, la Roser va començar a fer les seves pròpies carpetes per desar-hi els originals. Aquestes carpetes encara es conserven com a part del fons de la Biblioteca Nacional de Catalunya. També s'ha construït tot tipus de caixes d'arxiu on conserva els documents de treball.

Exposem la Casaca dels Premis, on guarda totes les medalles i honors concedits, des dels més destacats i honorífics –com la Creu de Sant Jordi, la Medalla d'Honor del Parlament de Catalunya, la Medalla de Oro de las Bellas Artes del Ministerio de Cultura, la Medalla d'Or de la Ciutat de Barcelona al Mèrit Artístic i la Medalla al Treball President Macià, del Departament de Treball de la Generalitat de Catalunya–, fins als més modestos i senzills, com la medalla de Filla de Maria (rebuda als 6 anys).

1- La Roser amb la seva maleta. Nova York, 2003. 2- La Roser amb el capgròs de l'escola CEIP Roser Capdevila. Polinyà, 2008.
3- El president del Parlament, Ernest Benach, lliurant a la Roser la Medalla d'Honor del Parlament de Catalunya, Barcelona 2010.

02 Apunts d'infantesa

Roser Capdevila va néixer al final de la Guerra Civil, l'any 1939, en el si d'una família amb grans inquietuds culturals i molt religiosa. Les fotografies de nena amb la seva família o de gairebé adolescent amb les amigues, ens transporten als moments en què la Roser comença a definir la seva personalitat i projecta la seva mirada curiosa i crítica al seu voltant.

Per a ella la família és molt important i les escenes del dia a dia criden l'atenció de la petita Roser. Els seus dibuixos d'adolescència representen moments d'intimitat o situacions quotidianes, com el dinar familiar o la cua del tramvia.

A Aïe, aïe, aïe, mes cheveux! (Ai, ai, ai, els meus cabells!, 1991), una obra inèdita a casa nostra, explica les peripècies del seu cabell arrissat quan les nenes el duïen recollit en grapadets i s'imposaven les cabelleres llargues i llises. Com en bona part dels llibres mostrats en l'exposició, també n'escriu el text. Hi apareixen escenaris i personatges que la Roser coneix en profunditat, amb un fort lligam amb el seu entorn personal, cultural i paisatgístic. És una obra madura, les escenes són de gran naturalitat, l'estructura dels cossos i les relacions en l'espai són molt dinàmiques. Estem davant d'una dibuixant plena, explosiva.

Als anys 70 la Roser s'alliberaria de les servituds estètiques i els convencionalismes i lluiria el seu cabell arrissat característic. L'any 2002 Roser Capdevila rememoraria l'època d'infantesa en una biografia il·lustrada inèdita, a través de la qual reflexiona sobre la seva infantesa al barri d'Horta de manera retrospectiva. És una obra privada, serena, lliure, plena de records i de situacions personals narrades a partir del dibuix. L'escena del Corpus que reproduïm en gran format és, al costat d'un record, el testimoni d'una època. Destaca el desenvolupament dels personatges i el treball dels detalls.

1- En Felip i la Carmelina amb tres dels seus fills: Roser, Carles i Carmelina. Retrat de la família Capdevila i Valls. Horta (Barcelona), 1943. 2- La Roser, al centre, amb les seves amigues del Tennis d'Horta. Horta, 1956.

03 Neix una il·lustradora

Roser Capdevila va marxar d'*au-pair* a Suïssa molt joveneta. Més tard va participar en diferents projectes i colònies, i va ser mestra a l'Acadèmia Homar. Aquestes relacions amb el món infantil, la Roser les reprèn com a escriptora i il·lustradora.

A més, tot i que quan es va casar va deixar la feina, ha tornat a les aules a través de col·laboracions en llibres de text, quaderns de matemàtiques o novel·les infantils.

També hi és present a través de tots els productes de *Les Tres Bessones*: motxilles, estoigs, llibretes...

El personatge de la Cangur Estefania lluita en aquest conte de 1988 per una escola més gran. La Roser i el Joan es van comprometre per un ensenyament públic de qualitat. Van inscriure les seves tres filles al Colegio Nacional Mixto "Montserrat" i van viure la transformació de l'escola postfranquista a la democràtica.

També en aquells moments havien participat en altres reivindicacions. En una ocasió els veïns van sortir a reclamar un semàfor darrere la pancarta que havia fet la Roser. Quan es van presentar, els grisos buscaven l'autor del dibuix, però les veïnes van dissuadir-los de detenir-la adduint que tenia tres filles petites que quedarien desateses.

Roser Capdevila és també una feminista convençuda. Durant tota la sèrie de la Cangur Estefania i la Colla Petita, la Gallina Rondinaire tracta de marxar amb un gall i quan s'adona que l'esclavitza, el deixa i torna amb els amics. Capdevila torna a posar en relleu la importància de la llibertat personal i del grup.

El dibuix és fluid, amb transicions d'espais buits a altres densament tractats i composicions equilibrades. Es despleguen dobles i triples pàgines, amb narratives dibuixades complexes i trames paral·leles a la història principal.

1- La Roser amb els seus alumnes del Colegio Alamán. Madrid, 1967. 2- En Joan i la Roser al Forn de Canillo. Andorra, 1980.

04 Dibuint i bona lletra

Roser Capdevila va estudiar Belles Arts a l'Escola Massana. Amb el temps es dedicaria a pintar. Amb esperit emprenedor, fundà l'empresa Brot 72 amb la seva germana Carmelina, una empresa dedicada al disseny, estampació, confecció, subministrament i venda de roba per a la llar.

A partir de l'any 1980 deixa aquestes activitats i es dedica a escriure i il·lustrar. *La Cosidora* (1982) és el punt de partida de la vertiginosa carrera professional de la il·lustradora, en quedar finalista al Premi Apel·les Mestres amb 41 anys.

Per escriure *La Cosidora*, la Roser mira endins i dibuixa la realitat que l'envolta: la restauració de mobles i la producció de roba. Dibuir és per a ella una manera de comprendre el món en què viu, expressar-se i transformar-lo. Aquesta actitud davant la creació no variarà en essència quan la Roser esdevingui la il·lustradora de prestigi internacional que serà amb els anys.

La protagonista del conte és una màquina de cosir de pedal que explica el desig de què és objecte de jove, l'oblit que pateix a la vellesa i el reconeixement final, quan és exposada en un museu. Qui ho diu que un objecte no té sentiments?

És un conte primerenc, li manca el dinamisme que la caracteritzarà més endavant, però en essència presenta uns trets inconfusibles que marcaran tota la seva trajectòria.

Amb *La Cosidora* neix també un estil, definit principalment per les característiques dels personatges i per un fort lligam autobiogràfic i cultural.

1- La Roser i la seva germana Eulàlia (en primer terme) i la seva mare, Carmelina, i la seva cunyada, Betty, (al fons), pintant sants al menjador de casa. Horta, 1968. 2- La Teresa, l'Helena i l'Anna amb davantals de Brot72 als Plans. Ransol, 1975.

05 Una experiència de conte

El primer conte de les bessones descriu un dels moments més importants de la vida de la Roser: el naixement de les seves filles bessones l'any 1969. Explica les vivències de la parella, des que tenen coneixement de la notícia de l'embaràs, el naixement, el pas pel centre de prematurs i l'arribada a casa, l'organització de les tasques diàries, els àpats, el bany, les sortides... fins al primer aniversari de les tres nenes. Tot i que el text és de Mercè Company, és una de les obres editades fins ara amb més càrrega autobiogràfica. El Joan és company i còmplice necessari en molts dels projectes de la Roser. L'any 1977 decideixen regalar una *nurserie* a les nenes i el Joan la construeix. D'aquesta manera experimenten la realitat del seu propi naixement. En aquells anys, era complicat afrontar amb èxit un part múltiple i les nenes van haver de ser ingressades. Roser Capdevila va establir uns lligams estrets amb el Centre de Prematurs de la Maternitat. Des dels anys 70, ha col·laborat amb el Centre amb pòsters, fullets d'informació i, recentment, les targetes per posar-hi el nom dels nadons.

Som *Les Tres Bessones* (1983) presenta una major expressivitat i dinamisme, amb una notable progressió tècnica, tot i la resistència de la perspectiva. Però l'acció és ja notable i la construcció dels personatges, brillant. Als fons els manca el detallisme que adquiriran més endavant però ja de manera tímida apareixen trames paral·leles i s'incorpora l'efecte mirall dels tres ratolins amb les bessones.

El mateix any publica *Marduix*, amb text d'Enric Larreula. Un dels dibuixos és seleccionat pel prestigiós catàleg de la Fira de Bolonya, Itàlia. A partir d'aquest moment comença pròpiament la carrera com a il·lustradora de la Roser. És un període de molta feina i de realització personal plena.

1- En Joan i la Roser amb les seves filles, l'Anna, l'Helena i la Teresa. Barcelona, 1970. 2- L'Helena, la Teresa i l'Anna amb vestits de Brot72. Montferrer, 1977.

06 Un personatge, un retrat

Una de les grans passions de la Roser és la música. Ja de jove es va proposar tocar alguns acords a la guitarra. Quan crea el personatge de la Girafa Palmira, una mena d'àlter ego, li traspasa alguns trets característics d'ella mateixa i també les seves passions.

La Palmira, una girafa del Zoo de Barcelona amb ànsies d'aventura, té entre les seves fites la constitució d'una orquestra.

I també ho fa la Roser, en el món de cartrons que pertanyen a la seva vida privada. Empesa per la passió per la música barroca, la il·lustradora fa anys que va crear una orquestra de cartró com a divertiment. En reunions d'amics, engresca els titulars de cada instrument que es reuneixin per interpretar, en *playback*, és clar, les seves obres preferides.

La Palmira neix de l'encàrrec de l'editorial japonesa Gakken. Capdevila treballa dues propostes però l'editorial Arín, la secció infantil de Planeta, s'avança i es queda amb *Som Les Tres Bessones*. Alguns dels títols de la sèrie de la Girafa Palmira són inèdits a casa nostra però encara s'editen al Japó.

La Palmira llegeix *l'Avui*, passeja pel passeig de Gràcia i va en vespa! La Roser sempre ha conduït una vespa, i presumeix de ser una de les primeres dones a conduir-la per Barcelona. La narrativa està farcida de llocs, anècdotes i experiències que converteixen la col·lecció en una presentació de la societat catalana al Japó.

Amb la sèrie de la Palmira, la Roser fa un gran salt expressiu, de dinamisme i de tractament integral del marc del dibuix.

Tot i que cal parar-hi més atenció perquè el pes escènic està invertit, ja que en japonès es llegeix de dreta a esquerra.

1- La Roser de monitora en unes colònies organitzades per la Cristalería Española a Miraflores de la Sierra. Madrid. 1960.

2- La Roser i els seus germans, Felip i Carles, amb les seves motos. Carretera de Cerdanyola, 1966.

07 Dibuixos que es mouen

Roser Capdevila comença a col·laborar amb Cromosoma el 1990. *Les Tres Bessones* són la seva producció més coneguda. Això ha fet que sovint molts dels seus treballs hagin quedats eclipsats i fins i tot desconeguts i inèdits al nostre país.

Les Tres Bessones i el taller de Gaudí destaca per la qualitat artística dels seus dibuixos i també per la biografia de l'arquitecte Antoni Gaudí. És un dels grans exemples de la vinculació amb el context i la cultura de les històries de la Roser.

Els estudis de personatges fets sobre el mateix guió de treball són una manera de conèixer el procés d'aproximació que fa la Roser amb els seus personatges, com els pensa, com els concep, com evolucionen...

Professionalment, el producte de *Les Tres Bessones* ha significat una gran popularitat. Els llibres s'han publicat a França, l'Argentina, Alemanya, la Gran Bretanya, els Estats Units, Finlàndia, Suècia, el Japó, Grècia, Islàndia i Turquia, i han estat traduïts a 35 llengües. La sèrie d'animació s'ha pogut veure a 158 països.

08 De portes endins

Entrem ara en un univers privat i inèdit: la Roser íntima. Al llarg de l'exposició i acompanyant els contes, hem vist aparèixer artefactes i objectes per explicar històries, per presentar situacions. Tots ells pertanyen, de fet, a aquest segon àmbit. L'àmbit de tot allò que la Roser dibuixa, crea o construeix i que no està destinat al gran públic. Hi ha elements de totes les èpoques, tot i que aquest segon bloc recull bona part de la producció feta després de l'accident greu que va tenir la Roser l'any 2005 i que va afectar-li la visió. A partir d'aquest moment signarà amb un ull.

Les llibretes

Destaquen les llibretes d'aquarel·les, paisatges, racons, objectes, composicions que li criden l'atenció... Aquestes anotacions són en si un procés d'aproximació al paisatge i als elements que dibuixa, i en descobreixen la faceta poc coneguda d'aquarel·lista. La major part d'aquestes llibretes la Roser les regala als seus amics.

Els diaris

També hi ha un espai per als diaris, plens de reflexions dibuixades sobre l'actualitat de la premsa o la seva vida personal. El sentit de l'humor i l'exercici de l'opinió i la crítica s'hi desenvolupen de manera estesa.

1- La Roser i en Joan amb els seus set néts a can Rovira. Sagàs, 2009. 2- L'estudi de la Roser, una caseta de fusta a la terrassa. Barcelona, 2011.

09 Un món –un munt– de cartrons

Aquest apartat permet connectar el món del dibuix amb el dels cartrons, que tenen molta presència en la vida privada de la Roser.

Familiars i amics són els destinataris dels elements que englobem dins del món de cartrons: regals, embolcalls de regals, teatres, mons de fantasia...

Els exvots

L'entorn familiar, amb un pare profundament religiós i amant de les litúrgies, forgen el caràcter de la Roser. Dona independent i lluitadora, sempre s'ha declarat atea. Els exvots són produccions puntuals distribuïdes en el temps, no gaire abundants, que com les capelletes reflecteixen una relació lliure amb la tradició religiosa i la imatgeria popular. Val a dir que el primer contacte que té la Roser amb l'art és a través dels llibres de litúrgia, que li provocaran un gran impacte.

La biblioteca del seu pare, Felip Capdevila i Rovira, es conserva en part a la Universitat Autònoma de Barcelona. Destaquen els breviaris o missals medievals, entre els quals el Leccionari-homiliari de Girona, anomenat *Sambola* pel nom de l'advocat Narcís Sambola, que l'havia posseït i el conservava a la casa Sambola del carrer de la Força de Girona. Es tracta d'un manuscrit en pergamí del segle XII resultat de la fusió de dos leccionaris manuscrits anteriors, actualment a la Biblioteca Nacional de Catalunya. Felip Capdevila va identificar l'obra, de la qual se'n coneixia l'existència però se n'havia perdut el rastre, sota una capa de cera i en va estudiar els cants gregorians antics per comparar-los amb els de la seva època.

Les cuinetes i les plates

La cuina ha estat per a la Roser una obligació, present a tota hora a la seva vida. Feia les truites de tres en tres o es presentava amb la compra a l'editorial. L'univers de la cuina i el jugar a cuinetes, havent tingut tres filles, ha tingut una importància marcada. N'ha fet un munt, per als néts, les amigues... I de totes les mides!

Les cuinetes també representen la vessant lúdica i social que el menjar ha tingut per a la Roser i que l'han convertida en una gran cuinera i amfitriona.

Objectes, caixes i maletes

Des de les carpetes per als contes i contenidors d'ús diari, la Roser ha continuat fent carpetes i caixes, ja sigui per als seus propis objectes o per als que regala als seus amics i familiars, que amb el seu segell esdevenen objectes exclusius i singulars. Caixes transformades, casetes en miniatura, maletes... Amb l'ajut tècnic del Joan Batet, la seva imaginació no té límits.

10 S'alça el teló

Al llarg de l'exposició hem intuït la faceta de *show woman* de la Roser. En aquest àmbit es desplega tota la seva intensitat com a narradora d'històries.

La família Bus

A partir dels personatges del conte de la *La família Bus*, que va escriure i dibuixar per a Gakken (conte editat a Tòquio l'any 1984), la Roser crea anys més tard uns titelles per explicar la història, que reivindica el transport públic i els valors de la natura, als seus néts. Però de nou els fets de la seva vida dialoguen amb el conte. Per explicar l'accident que va tenir, hi incorpora una ambulància, un camió i la seva pròpia caricatura. A petició d'un nét, també hi afegeix un equip de paletes.

Els teatrins

Un dels objectes que ha fet últimament la Roser amb més entusiasme han estat els teatrins. Cada teatrí té una història (una versió de *La flauta màgica* per als amants de la música, *El conte de l'ós* per als nens, històries d'infantesa per a les amigues...). Després hi ha els decorats i els putxinel·lis, llums i altres elements escenogràfics. Els teatrins són també l'element efímer de la narració de la història que fa la Roser als receptors del regal.

1- Representació de la nit de Nadal: *La Família Bus*, Horta 2009. 2- El Pere amb el teatrí de l'ós dels Plans. Barcelona, 2013.

11 El Cabaret

Si diguéssim que el Cabaret és l'última de les aventures de la Roser, segur que mentiríem, perquè de segur que a hores d'ara es deu estar empescant algun altre projecte. Però és el projecte que ha marcat l'any 2012. L'ha creat, l'ha construït amb l'ajut del Joan i, amb la seva col·laboració i la de regidors ocasionals com el seu nét Marc o les seves filles, n'ha fet un munt de representacions, totes privades, per divertiment. És un cabaret en tota regla, amb números de cant i altres acrobàcies. La Roser ha triat els números i ha creat els personatges i els decorats, el Joan els ha fet funcionar i ha construït tots els efectes. Quan el Cabaret es posa en marxa, el Joan és al control tècnic i la Roser desplega la seva faceta més autèntica de *show woman*. Ella porta el pes del Cabaret, fent la presentació i explicant la vida dels personatges i les seves intimitats. El Cabaret no és només un objecte, és una situació.

1- La Roser manipulant els titelles del Cabaret. Barcelona, 2012. 2- La Roser de gira amb el seu Cabaret, acompanyada d'amics editors i companys de feina. París, 2012.

Organització

Generalitat de Catalunya

Departament de la Presidència

Director general d'Atenció

Ciudadana i Difusió

Ignasi Genovès i Avellana

Amb la col·laboració
del Departament de Cultura

Direcció

Carme Cañadell

Coordinació

Santi Rifa

Joaquina Torrero

Clara Campins

David Ortiz

Comissariat

Mercè Alsina

Anna Batet

Disseny museogràfic

Anna Batet - Brot72

Disseny gràfic

Helena Batet - Brot72

Comunicació i Relacions Públiques

Teresa Batet - Brot72

Dibuixos in situ

Roser Capdevila

Traducció

Discobole, SL

Producció

GROP, exposicions i museografia, SL

Muntatge i adaptació

Intervento

Producció gràfica

Tinta Invisible

EGM

Joc de Pistes

Espais

Amb el patrocini de

Fundació Lluís Carulla

Amb la col·laboració de

Espais